

Monica Macoveiová (47) je právníčka a známá ochránkyně lidských práv, bez stranické příslušnosti

Evropská komise upozornila Rumunsko, že do standardů EU do očekávaného přijetí v roce 2007 – pokud jde o boj s korupcí a organizovaným zločinem – musí ještě hodně přidat. Rumunská ministryně spravedlnosti Monica Macoveiová má při tom plné ruce práce: kvůli korupci a zneužití úřední moci pracuje dnes 120 státních zástupců na 850 korupčních případech na nejvyšší politické úrovni a počet kauz dále roste. Výšetřován je i bývalý ministerský předseda (socialistická strana) kvůli pochybné koupi jednoho pozemku.

Od letošního roku musí mj. 100 000 lidí v rumunské „věrchušce“ informovat národní protikorupční úřad (500 pracovníků) o stavu svého majetku. Kromě jiného úřad šetří devět poslanců, čtyři bývalé členy vlády, ale také řadu policistů a soudců, naráží však při tom na známá spolčení „já na bráchu, brácha na mě“. Victor Alister z Transparency International soudí, že vláda Rumunska je na správné cestě, ale pokud se požadavky EU nebudou týkat i špiček v politice a ekonomice, stačit to nebude. Naproti tomu ministryně pro Evropu Anca Boagiu vysvětluje: „V posledních měsících jsme dokázali divy. Tyhle divy ale možná lidé žijící v jiných poměrech nepřesvědčují.“

NEPODAŘENÁ REORGANIZACE POLICIE

Mezinárodní společenství utržilo při svých pokusech zvýšit dobré jméno afghánské vlády a zlepšit napjatou bezpečnostní situaci v zemi další neúspěch. Mezinárodní komise, jejímiž členy byli mj. odborníci z USA a SRN, radila prezidentu Karzáimu v personální politice v řadách policejních špiček, reforma vstoupila v červnu v platnost, ale prezident, jak tvrdí německý Der Spiegel, hoře zklamal: plných 10 z 34 provinčních policejních šéfů nechal ve funkci, další dva jen přeložil. Jeden z nich byl

policejním šéfem „drogové“ provincie Bada-chšán a jeho jméno je podle informací NATO spojováno se zneužíváním úřední moci a kri-

Policista v Kábulu

minálním spolčením. Právě v této provincii pomáhají k udržení bezpečnosti i němečtí vojáci. Dilema zůstává nezměněno, cituje Der Spiegel z důvěrné zprávy, afghánské znovuvýstavbě takováto „reforma“ nepomůže: nadále zůstává vedení policie nakloněné organizované kriminalitě, které slouží převážně zájmům místních pohlavárů.

LONDÝNSKÉ KAMERY

Pravda, Londýn má víc obyvatel než celé Slovensko, ale přesto počet dohlížecích kamer na bezpečnost obyvatelstva je enormní, už

NEZDANĚNÝ VEDLEJŠÁK

Na seznamu bylo 31 top manažerů a členů představenstva VW, největšího evropského automobilového koncernu. Když vyjžděli k sousedům nebo do dálav, dostávali z podnikové zdravotní služby balíček. Byly v něm tabletky proti průjmům, proti nespavosti a pro radost – viagra. Jednu návštěvu do Prahy podnikl sám vedoucí lékař a jak nedávno řekl vyšetřovatelům, jeho návštěva v sexbaru za nápoje a slečny stála 1000 eur. Doprovázel celopodnikového odborového předáka Volkerta (po celém světě 340 000 zaměstnanců), účet odevzdal zaměstnavateli – a byl mu uhrazen. Ročně se takto u VW prohospoďarovalo 400 až 500 tisíc eur a někteří lidé na seznamu teď mají potíže, soud už je na spadnutí.

„Mimo mikrofon“ řekl týdeníku Focus jeden z manažerů (nejmenovaný), že v podstatě není co vyšetřovat. „Dělali jsme to leta a s tímchý souhlasem firmy. Jednou to byla návštěva restaurace, deklarovaná jako obchodní oběd, jindy výlet s manželkou do luxusního hotelu vykazovaný jako jednání s dodavateli, a když nás nepolíbila Múza, tak stačilo napsat „s vědomím firmy“. Bylo to na speciální konto Vertrauensspesen.“ Tedy výdaje v důvěře a bez kontroly dokladů. „Všichni jsme věděli, že tyto účty nejsou kontrolovány, byl to jakýsi další příjem, navíc nezdaňovaný.“ Patřily k němu ale i prostitutky.

Teprve letos v dubnu šéf VW Bernd Pischetsrieder toto účtování „na čestné slovo“ zakázal, ke každému účtu – včetně jeho – musí být podrobné vyúčtování a navíc překontrolováno.

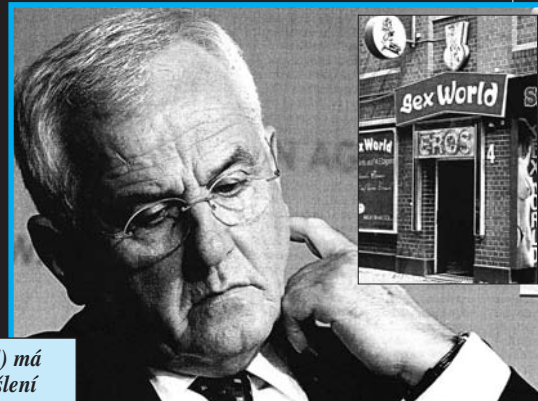
Když loni se toto účtování stalo aférou, dostali ji k vyšetřování pracovníci kriminálky z Dolního Saska a státní návladní z Braunschweigu a odvedli perfektní práci. Probírali se stovkami a stovkami cestovních a restauračních účtů, zpovídali viníky, ale hovořili i s uklízečkami bytu, který měl sloužit zahraničním obchodním návštěvám, ale ve

skutečnosti sloužil ke schůzkám s příslušnicemi „horizontální živnosti“, jak tyto prostitutky nazývá německý tisk. Teď, po více než deseti-měsíční činnosti udělali čáru pod jednou z nejdelikátnějších afér Německa poslední doby. Výsledek šetření je pro evropského automobilového giganta nelichotivý: klika manažerů a členů představenstva zřejmě žila na účet firmy v nezdaňovaném přepychu.

Mezi hlavní kauzy patří dvoupodchoďový byt v Braunschweigu, v ulici Kurta Schumachera 18–19. Jeho nájem, renovace, vybavení a přítomnost prostitutek stály podnik 31 056,62 eura. Většina účtů má však domicil zahraniční, od Latinské Ameriky přes Japonsko, Šanghaj a Dillí až po Bratislavu a Prahu.

Brazílská přítelkyně odborového předáka Adriana Barrosová stála podnik přes jeden milion eur. Měla pravidelný měsíční příjem jako údajná tamní PR (podle policie její činnost nestojí za zmínku) a měla hrazeny všechny náklady jako doprovod jeho služebních cest, včetně dárků a vysokého kapesného. Někdy se pamatovalo drahým dárkem i na manželku.

Vyúčtovávalo se přes diskrétně zavřenou obálku přes nekontrolované konto č. 1810: renomované hotely, renomované restaurace, renomované spo-

Peter Hartz (64) má důvod k přemýšlení

i proto, že jsou jen v nejhroženějších místech. Je jich 400 000 a každého člověka v Londýně procházejícího denně elektronicky zachytí 300krát. Obhájci kamer dokládají jejich význam mimořádným úspěchem po atentátu na londýnskou podzemku loni v červenci, kdy se díky jim podařilo pachatele rychle identifikovat a dopadnout.

Ve známé londýnské čtvrti Shoreditch jsou dvě problémová místa: ulice Haberdasher a Charlesovo náměstí, každý druhý místní obyvatel tu byl někdy napaden nebo přepaden. A tak tu teď soukromá firma Shoreditch Trust instalovala 30 kamer a jako Reality-Tv-Show to, co kamery vidí, živě vysílá televizi. Prozatím do 200 domácností, ale očekává, že jejich konečný počet dosáhne 70 000. Jejich funkce má být „neighbourhood watch“ sousedská bdělá oka, která uzří-li něco podezřelého, vyvolají alarm a vyrozumí policii.

„KOBYLKY“ Z VÝCHODU ŘÁDÍ VE ŠPANĚLSKU

Početné bandy z východní Evropy se letos v létě opět vyořily na středozemním pobřeží Španělska a na zámožných předměstích větších měst. Se zbraní v ruce nutí své oběti prozradit čísla kreditních karet a kódů jejich sejfů a samozřejmě vyprázdnit i peněženky či kabelky. A protože dosud takové násilí a v takovém množství nepoužívaly, zámožná sídliště jsou v panice. Jak píše španělský tisk, například v okolí katalánského přístavu Tarragona zažívali v posledních týdnech brutální raubířské přepady a dokonce i únosy. Pachatelé, údajně převážně bývalí policisté z Rumunska, Bulharska, Kosova nebo z bývalého Sovětského svazu, se snaží obohatit v co nejkratším čase, a tudíž razantně. Opozice obvi-

Mírumilovně vyhlázející pláž u Tarragony

ňuje socialistickou vládu, že do země přilákala příliš mnoho cizinců i pro pracovní trh, vláda se nyní rozhodla posílit policejní síly ve všech krizových oblastech a pro parlament připravuje přísnější zákony proti organizované kriminalitě.

MEZI TALLINEM A LISABONEM

Podle dopravního komisaře EU Jacquese Barrota je realistické „snížit do roku 2010 současný stav dopravních nehod s tragickým koncem způsobených nákladním vozem, osobním autem či motorkou na polovinu“. V roce 1990 zahynulo v tomto prostoru při dopravní nehodě 70 900 lidí, v roce 2001 už „jen“ 50 400 a loni 41 500 osob. Vyplývá to ze studie EU Dopravní bezpečnost v Evropě. V Německu se snížil počet smrtelných případů v letech 2001 až 2005 o plných 23 % na loňských 5 400. „Auta se stala bezpečnější a účastníci provozu jsou lépe připraveni,“ komentoval tento trend mluvčí automobilového klubu ADAC Andreas Hölzel.

Webová stránka hornofrancouzského policejního prezidia, která se ptá: „Rychleji, než tvůj anděl strážný?“

Dvoustranu připravila
Sylvie KUČEROVÁ

Takhle se rekreaovalo na útraty VW

lečnice. Sekretářka odnesla obálku a vrátila se s požadovaným obnosem.

První, kterým aféra loni začala, byl odborový šéf Klaus Volkert, který – v domnění, že se tím zachrání – se uchýlil „do důchodu“. Metodou padajícího domina následovali další, až došlo i na personálního šéfa VW Petra Hartze, který patřil v Německu k absolutní manažerské elitě. S neposkvrněnou pověstí, se svým nápadem na čtyřdenní pracovní týden, kterým zachránil u firmy tisícům lidí práci. Dokonce jeden návrh německé ekonomické reformy nesl jeho jméno jako „Hartz IV“. Ze sympatií se mu říkalo po carském reformátorovi „Peter der Grosse“, Petr Veliký. Když se skandál s vyúčtováním na „čestné slovo“ provalil v plné šíři, vzal na sebe „politickou odpovědnost“ a z vedení firmy odstoupil. (Hlas lidu zněl – není možné, aby o tom nevěděl.) V těchto dnech

už ale nejde jen o „politickou odpovědnost“, ale i o paragraf 266 za Untreue, zpronevěru.

Každá zkoumaná osoba se pochopitelně vidí jinak, než ji vidí policie. Tak Peter Hartz tvrdí, že všechny jeho cesty byly zásadně služební a vyúčtování u druhých podle norem firmy. Příjem Brazíly Barrosové byl zdůvodnitelný (podle policie prakticky nulitní), dočasně zřízený byt v Braunschweigu měl výhradně sloužit zahraničním hostům nedaleko od Wolfsburgu. A navíc že všichni ve vedení firmy měli a mají Hafverpflichtungsversicherung, zákonné pojištění občansko-právní odpovědnosti, pojištění proti neúmyslně způsobené škodě. Tedy nikoli Untreue, ale leda tak ledabylost.

Vlivný bavorský týdeník Focus, z jehož čísel jsme převážně citovali, se aféře věnuje už celých deset měsíců – a má proč. Je názorově blízký svým křesťansko-sociálním unionistům, tedy též CDU, a čelná postava aféry Peter Hartz měl vždy otevřené dveře k sociálně demokratickému kancléři. Tak aby se jí nevěnoval!

Delikátní téma: předseda dozorčí rady a někdejší šéf VW Ferdinand Piëch a dolnosaský předseda vlády Christian Wulf